

Plynulý průběh

Přehlídka běží jak namydlený blesk a tak shodně s Jiřím Hlávkou musím konstatovat (ten to mimochodem říká už od svého příjezdu), že se za chvíli už budeme chystat opět k odjezdu. A jak se dění ve Vysokém přelomí v půli, jeho rychlost a moje míra vytíženosti se úměrně zvyšuje. Nabírá takové tempo, že postupně odpadávají moje krátké, leč příjemné procházky po obědě. Teď v těchto kradených pauzách upadám do nejkratšího trhavého spánku (bezvědomí) před další horečnou činností, aniž bych hleděla na slunečné počasí. Volné přechody mezi divadlem a vilou se mění v poklus a posléze trysk. A co vám budu povídat o způsobu konzumace potravy.

Zprvu jsem jedla jako dáma, myslící na své zdraví, takže jsem vzorně přežvýkala každé sousto nejméně pětadvacetkrát, jak radí moudré knihy. Od neděle jsem jednotlivá sousta rozmělněovala přidávkou tekutiny, abych tak urychlila jejich cestu skrz krk. Od včerejška už se ani moc nezdržuju kousáním a pitím po doušcích, neboť větší množství vody najednou vylité spláchne větší množství všeho. V současné době už uvažuji o tom, že bych v rámci úspory času mohla přejít na pokrmy mixované – ty už mě nezdrží vůbec. Vypiju a jdu! Na estetickou stránku věci však musím zapomenout.

Ne, už jsem to vyřešila! Přejdu rovnou na stravu tekutou. Viděla jsem tady jeden druh úžasné rubínové barvy, ten bude rozhodně ladit k mým nehtům. A odpadne problém s přebíháním kvůli jídlu, neb tento druh se nachází pouze a jedině v hospůdce U bezhlavého rytíře.

(jn)

sobota 21. října 2006		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	Nebe na Zemi	velký sál
13:30		
14:00	Ořechov u Brna	
15:00	loučení Poniklá	malý sál
16:00	Nebe na Zemi	velký sál
16:30		
17:00	Ořechov u Brna	
18:00	loučení Ořechov u Brna	vila
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	Sejkorák	všude

Větrník, zpravodaj XXXVII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Jarda Vondruška. Náklad 220 ks. Cena 8 Kč.

Právě čtete

číslo 7.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVII.

Pátek 20. října 2006

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Hranice u Aše	malý sál
13:30	loučení Chvaletice	malý sál
16:00	Krvavý román	velký sál
16:30		
17:00	Poniklá	
19:00	příjezd Ořechov u Brna	
19:30	Krvavý román	velký sál
20:00		
20:30	Poniklá	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna
22:30	seminář KDP	půdička
23:00	Nebe na Zemi	velký sál
23:30		

Recenze

Chvaletické divadlo Jen Tak, Chvaletice, Ve mlejně

Chvaletické divadlo JEN TAK přivezlo představení originální ve dvou směrech:

jednak je interpretuje velmi mladý ansámbl, jednak předloha představení je moderní pohádka pro dospělé. Nejen to: jak text, tak i inscenace má charakter naivního, nebo jak my intelektuálové říkáme insitního umění. Herci hráli viditelně s chutí. Ale nárok tu byl mimořádný, protože vyžadoval zároveň

upřímnost projevu a nadsázku v něm.

Skutečně se dařila převážně hra s citlivou upřímností a i slovní gagy, jimž říkáme kameňáky, dokonce občas s erotickým zabarvením,

byly interpretovány s cudnou samozřejmostí. Kvalita hereckého projevu nebyla v představení zcela vyrovnaná. Občas se hrálo s jistou hereckou úporností (např.

Andulka), občas bylo trochu podehráno, nebo se neprojevila dosti velká herecká investice (např. obě

Partneři XXXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Krásná anketa.

Zuřivý reportér se dotazuje v hasičárně. Otázky byly kladeny bez rozlišování stáří a pohlaví:

Jak se vám líbí návštěvnice KDP?

- Když jsou ošklivé, ať hrají divadlo.
- Beru, co je.
- Stáli hosti vědí, co je přehlídka, a novici mají nos nahoru.
- Ze souboru Moštěnice: ano, jinak ne. Je to pořád stejný.

Jak to děláte, že se dokážete na nepříjemné lidi tvářit vlídně?

- Nic jinýho mi nezbyvá.

Co se jí?

- Všechno.
- Byl to hezký večer.

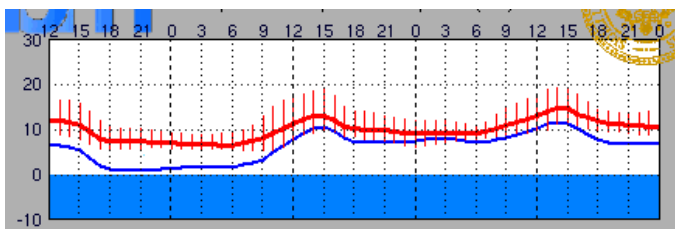
Speciální otázka pro číšníky: Největší odbyt?

- Sodovka, ale u kořalky.

Otázky neznámé (reportér opomněl zaznamenat)

- Ano.
- Ano.

Předpověď počasí na středu:

- Ano.
- Ne.

Jdeš radši na frťana, nebo domů? – otázka byla kladena reportérovi a on na to:

- asi jsem šla na frťana.

Tančíš? (už zase reportér)

- Hrozně ráda.
- Prosila bych pružněji.
- Jsi hrozně dotěrná.

Nato jsem odešla domů (děl zuřivý reportér).

Takhle to už dál nejde. Pořád jen samé dobroty a to dno je tak blízko... A na tu lepší půlku redakce se opět nedostalo!!!

Jo, jo. Teploty jdou nahoru. Neradujte se však zbytečně, nebude to trvat dlouho a napadne. A zřejmě zase dost. A bude mrznout. A foukat.

horse-girls). Ale nejčastěji se prostota a otevřenost výkonů opírá prostě o civil představujících osob, které se snaží s větší či menší mírou hereckého umu pohybovat v dějových situacích. Vynikají mezi nimi dva představitelé, kteří předvádějí výrazně skutečný herecký

v ý k o n s charakteristikou i stavbou postavy a zároveň mají prostotu opravdovosti. Jsou to postavy vodníka (Martin Vencel) a zejména Billa (Jan Bureš). Poněkud nešťastná byla hudba v představení, zřejmě koncipovaná s určitým záměrem, ale sni-

mek byl buď špatně natočený nebo špatně reprodukován a byla zřetelně nahrána delší stopáž čísel, než kolik bylo možno bez zpomalení tempa představení použít. Lepší nebyly ani oba zpívané texty, protože vytvářely trochu cizí tón v inscenaci a pěvecky nebyly mimořádně pro-

vedené. Působná a důvtipná scéna se p o h y b o v a l a v mezích mezi nai-vistickým a poetickým obrazem. Po téměř celou dobu představení jsme se v hledišti upřímně bavili.

Jiří Hraše

JSEM Z TOHO VYPLESKLEJ, KÁMO

VEČER

*Kolika procenty byste hodnotil
hru a s jakými dojmy odcházíte
z divadla?*

99,9

Super dnes-
ka.

Od jedný do
sta? Tak 15,
větší slátaninu
jsem teda nevi-
děl, indiána
s vodníkem,
novou dobu,
starou dobu, to
jsem opravdu ještě nezažil.

A jak se vám sedělo?

Sedělo se mi dobře, byl jsem na
kraji a když vběhnul ten indián ved-
le mě do dveří, tak jsem se zvrátil
do uličky. Myslivec nejsem, ale stří-
lel bych ty koně.

100% - výborný to bylo.

Strašně moc, ten vodník byl
kouzelný.

Fantastický, bezvadný.

85%, jsem z toho vyplesklej, ká-
mo.

Nejlepší byl divokej Bill.

125%

103% - dobrý.

Boží, zatím nejlepší.

Nejvíce se mi líbil vodník.

70%

Sehraný to bylo pěkně – vodník.
95%

Autorské divadlo zřejmě tomu
ochotnickému svědčí ze všeho nej-
víc.

Mlynář se mi líbil.

V první řadě
bylo dost
místa, jen
jsem se bál,
jestli náho-
dou v tý
konvi nebu-
de voda.

Byla to
strašná sran-
da - vodník

nejlepší postava, to je jasný.

To je dost těžký. Svěží to bylo,
vodník byl výbornej.

Pro mladší to bylo přitažlivější,
já tyto věci prakticky odmítám –
40%.

Herci

Jak se vám dnes hrálo?

Hrálo se nám úplně supr, diváci
byli skvělí, myslím, že se bavili a to
je důležitý.

Dlouho se to takhle nepovedlo.

Výborně, publikum bylo napros-
to bombastický. Ty se smáli a my
jsme ani nevěděli občas proč, smáli
se pořád a to bylo jediné dobře.

Výborný lidi, chytali se na vtipy,
bylo to skvělé.

Bonggo a Mirunka

Omluvil se, že nemůže přijít, jelikož
má ještě od 9.30 rozborový semi-
nár. Proto mu budou brambory do-
neseny v kyblíku na malý sál, aby
mohl splnit svou povinnost.

Ke škrábání brambor do pro-
padla se může dostavit každý, bez
ohledu na to, zda je či není člen ko-
rupčního spolku a bude odměněn
jednou sklenkou rumu ze spolkové-
ho pokladu. (jn)

Před nastoupenou jednotkou

Překvapením valné hromady bylo
udělování čestných vyznamenání.
Protože ještě neexistuje jeho finální
podoba, jejímž autorem je Petr Hlu-
chý, získali vyznamenání zatím pouze
prototypy. První skutečné vyzname-
nání získá in memoriam Vláda Dě-
dek.

Letos vyznamenány byli: Exna-
rová a Svoboda získali jedno vyzna-
menání společně s tím, že si ho mají
po týdně půjčovat. Dohnalová za

ušíti spolkového ubrusu a vlajky,
Škodová za to, že před čtrnácti lety
porodila nejmladšího člena
VOBSKOČÁKu Pepička (byl přijat
ještě coby novorozenec). Erbsová a
Ondráček dostali svá vyznamenání
jakožto zakládající členové spolku,
Vaverka menší za vzorné správco-
vání pokladu, Hlávka byl oceněn za
práci tiskového mluvčího, osobního
manažera prezidenta, básníka a po-
ety. Hubačkové bylo uděleno vy-
znamenání za narození před sedm-
desátí lety, Vondruškovi za totéž,
jenže před lety šedesátí. Poslední
vyznamenání udělil prezident Po-
šepný sám sobě. Proč? „Protože ho
chci. Jo, a vy, pane Berane, tak vy zas
příští rok.“ (Nebojte, nakonec ho Václav
Beran dostal, protože měl nesmírně zklama-
ný obličej a prezident
je měkota – pozn.
red.).

(jn)

Rumové příspěvky

Snad nejpopulárnější částí VOBSKOČácké valné hromady je vybírání pokut a zápisného. Oboje probíhá ve stejné měně, jejíž jednotkou je 0,5 l rumu. „Na odpustky byl nejlepší rok 1994. Běžte se podívat

do muzea, to tam podle fotky stála na stole nejdelší řada z půllitrovek,“ zaznělo z fóra. Letos byly pokuty dvě – Alenka Exnarová a František Svoboda za to, že nenosí viditelně odznak.

Další zisk zlatavého moku přibyl za přijmutí nových členů do řad sdružení. Iva Janálová jako garant přivedla hned dva nováčky – Tomáše Proseckého a Petra Sekaninu. Oba jezdí na přehlídku už sedm let a splnili i záslužný čin pro přehlídku – Tomáš je oficiálním sponzorem přehlídky. A také vzhledem k tomu, že je letos kulaté, šestadvacáté výročí založení OS, bylo obě-

ma uděleno mimořádné členství. Dalšího kandidáta na čekatele přivedl Petr Hluchý. Jelikož dotčený měl připravené zápisné a mohl by do budoucna hodně pomoci případným VOBSKOČáckým představením, na Vysoké jezdí už několik let, klidně půjde škrabat v sobotu brambory a navíc okamžitě zaplatil i příspěvky, bylo mu taktéž mimořádné členství uděleno ihned. Je jím scénograf a člen poroty Petr Kolínský.

Dále valná hromada přijala dva nové čekatele – Aleše Polanského a Jana Mejzlíka ml. Prvně jmenovaný začal už včera s dobrými činy – šel s Martou z kuchyňky mýt nádobí. Sobotní škrábání brambor je pro ně povinnost.

Všichni noví členové i čekatelé se navíc musí v sobotu hlásit v kuchyňce u jeviště, kdyby bylo třeba pomoci při pečení sejkor. (jn)

Sejdeme se v propadle

Vrchní nalejvač lahodného moku oznamuje, že brambory na proslulé sejkory určené k občerstvení na sobotní bál, se budou škrabat v sobotu od 10 hodin v propadle divadla. Jedinou výjimku tvoří porotce a nový člen OS VOBSKOČÁK Petr Kolínský.

JEDEN, DVA nebo TŘI? RÁNO

Jak se vám pohádka líbila a co nejvíc?

Dětem se to líbilo, nám taky - všechno.

Oba vodníci se mi moc líbili.

Nejvíc se mi líbil ten v tom bílém.

Ta rybička – Růženka.

Ten druhý vodník – měl na sobě barevný - protože byl hezkej.

Jak tam kvákali.

Strašně moc, nasmáli jsme se.

Líbilo se nám, že byli zapojené i děti – bylo to akční.

Moc pěkná pohádka i srozumitelná.

Jak nafukovali balónky.

Bílej vodník.

Komunikace mezi vodníkama a dětma.

Já myslím, že to pohládilo dětičky po dušičce, doufám teda.

Herci

Jak jste se připravovali na představení?

Bylo to bláznivý, taková rychlovka.

Herci to spolu hráli naposled tak před půl rokem.

My děláme každé představení jinak.

Jak se vám tady hrálo?

Velmi dobře, dokonce se mi to ani neklouzalo po pódiu.

Jak se vám líbí zrekonstruovaný

divadlo?

Prokouklo, je jasňounký.

DOPOLEDNE, před

Kluci se mě styděj. O čem myslíš, že to bude?

O vodnících.

Myslíš, že tam bude jeden nebo dva nebo tři?

Jeden.

Dva.

Tři.

Jeden třeba.

Po.

Jak se vám líbilo? Nebo nelíbilo?

Líbilo, oba hráli velice pěkně.

Mohli by volit jednodušší písničky pro děti, ale to je jediná věc.

Líbilo se mi, jak zpívali.

Nelíbilo se mi asi, jak dělali to pšš.

Mám trošku pocit, že když je vyzvou v dobrým ke klidu, tak tahle věková skupina to nedokáže ukočirovat a pak to vypadá, jako že děti zloběj a to mě mrzí.

Oba vodníci byli dobrý.

Jak tam dělал ten vodník, ten víc

zelenější, ty randy

Nejvíce se mě líbilo všechno.

Bylo to možná pro větší děti než pro ty školčata, protože jedna hol-

čička se mi tam rozbrečela.

Trošičku mluví v nadsázce, tomu ty děti nemůžou rozumět, školní děti to braly

Herci

Které se vám víc povedlo?

To druhý - byli jsme rozehrátí a byla větší odezva, děti byli živější a někdo nás tam vzadu podporoval. Asi soubor, co hraje po nás. Bylo příjemné, že v hledišti byli děti i dospělí.

Nicolka a Čestinka

Dnes se představuje

Divadelní soubor M+M z Hranic u Aše není ve Vysokém žádný nováček, ale patří už k dlouholetým známým. Proto nás nepřekvapuje odpověď Vratislava Mikana ml. Na otázku pídící se po vztahu k vysockému souboru: „*Náš*

vztah je velmi kládny a v průběhu noci ještě kladnější!“

V o b s k o -
čáskou výstavu si samozřejmě nestihli si prohlédnout ale slíbili, že samozřejmě vše napraví. A co Mikanovi a finance? „*Ach ty autorské poplatky,*“ povzdychl si Vráťa.

Velmi originální přístup má DS M+M k vyhledávání nových tváří do svých řad: „*Jelikož jsme rodinné divadlo, táta nové posily nechává na mně,*“ světil se se svým těžkým a zodpovědným posláním Mikan syn.

A jací tedy vlastně Hraničtí jsou? „*Veselí, drzí, laskaví. Jo a táta je krásný,*“ charakterizoval soubor Vratislav Mikan ml. (red)

Tak takhle by to nešlo!

Včera večer jsme potkali rozhořčenou ředitelku místního muzea: „*Jak tomu mám rozumět? Půjčím vám na reverz židli do představení, vy mi z ní uděláte auto, pak ji rozbijete, uděláte jeskyni, medvěda, postel a bůhvíco ještě, sedí na ní nějaká čiča a bůhvíco další a co je nejhorší – ještě za to zaplatím třicet korun!!!“* (red)

run. „Uvědomte si, vážení členové, že nyní veškeré příjmy plynou z vašich příspěvků a proto je nezapomínejte platit,“ apelovala na svědomí všech pokladnice Mařenka. Dodala také, že zatímco od roku 2003, kdy se vybralo 6890 korun a o rok později to bylo 8880 korun, loni už příspěvky měly sestupnou tendenci (4376 Kč).

„Tak takhle by to nešlo, vážení členové,“ vrtěla hlavou správkyně financí. Tato zpráva tak rozčílila Jana Hajného, že se slovy „tak malý konto nepamatuju“ plácl před výběrčí daní Hanku Dohnalovou tisíčovku. Jakmile bankovka byla prosvětlena a prověřena její pravost, ohlásila Hanka, že k datu 18. října se vybralo na příspěvcích za rok 2006 přesně 7511 korun. (jn)

Je to těžké, přátelé

Bývalý prezident občanského sdružení VOBSKOČÁK Jaroslav Vondruška byl delegován svou mateřskou organizací, aby pracoval a korumpoval ve prospěch OS přímo v sídle Evropské unie. Na valné hromadě byl vyzván, aby předložil svou zprávu.

„Vážení, je to těžké. Práce je mnoho, času málo,“ pravil roztřeseným hlasem velvyslanec v Bruselu, který je tak zaměstnán, že byl nucen povečeřet přímo za předsednic-

kým stolem. „Ale pracuje se na tom, aby i vlajka Evropské unie nesla symboly VOBSKOČÁKu. Nyní diskutujeme o tom, že místo hvězdiček by byl na vlajce v kruhu právě náš odznak,“ poreferoval o své pilné práci v Bruselu Jaroslav Vondruška. (jn)

Tak co dáme

Občanské sdružení VOBSKOČÁK každoročně věnuje jednu cenu, která je pak udělena během Sejkoráku. Proto to, co sdružení věnuje, bylo také letos předmětem jednání. Návrhů padlo hned několik: „*Standa Mareš navrhoval koupit čajový servis, rozbít jej a přibalit k němu do krabice lepidlo, aby si ho doma oceněný slepil,*“ přednesl jeden nápad prezident Jiří Pošepný. Ten druhý byl podobného druhu – strouhanka a Herkules zabalené do dárkového balení s názvem Vobskočácké puzzle – pečivo si prý můžete slepovat za dlouhých zimních večerů. A podobných ideí bylo víc. Nakonec se však dohodli všichni členové korupčního spolku na ceně jediné, která rozhodně nikoho neurazí. Bude to totiž... Ale ne, já to nechám na VOBSKOČÁcích, aby si to předali sami a nebudu kazit překvapení. (jn)

Koukejte platit

Jelikož nebylo včera už dosti invence, slíbila jsem přinést zevrubnou reportáž o dění na valné hromadě VOBSKOČÁKu, která proběhla v hospůdce U bezhlavého rytíře ve středu v 16.33 hodin, v dnešním vydání festivalového periodika.

Členové občanského sdružení se sešli přesně a byli dychtiví nových informací. Ti, kteří se dožadovali ukázky spolkového pokladu, byli odkázáni na muzeum, neboť poklad se stal součástí zde instalované výstavy. Jan Vaverka menší přísahal, že bezpečí této vzácnosti je zajištěno naprosto výborně. Pak proběhla kontrola úkolů: výstava byla připravena, zasloužili se o ní Alena Exnarová a František Svoboda. Na divadelním představení se začalo pracovat, ale záhy bylo zase zrušeno: „Přehlídka je natolik naplněná, že bychom neměli prostor,“ řekl o dalším úkolu prezident Jiří Pošepný (výmluva – pozn. red). Uspořádání besedy splněno bylo, neboť nepřijel host pouze jeden, ale hned dva – Květa Fialová a Nad'a Konvalinková. (Paní Fialová si nechala také od Ivy Janálové podrobně vysvětlit, jak je možné získat členství ve sdruže-

ní. Tak uvidíme – pozn. red.) A programy na večírcích v hasičovně jsou také: „Stojí nás to sice vždyc-ky flašku, ale pravda je, že v rámci korupce se necháváme přemluvit, abychom soutěžícím s obsahem láhve vždy pomohli,“ doznal prezident.

Peníze pak zajímaly všechny členy. Kolik že je v pokladně sdru-

žení? Marie Trunečková sdělila členům VOBSKOČÁKu, že letos je to poprvé, co sdružení nemá bankovní účet. „Účet jsme potřebovali vždy na to, aby na něj přišla dotace určená na přehlídkový vzdělávací kurz režie. To se letos nestalo, a tak když jsme za vedení účtu zaplatili sto korun a připsali si úrok ve výši 0,03 korun, rozhodli jsme se jej zrušit. V okamžiku, kdy bude opět třeba, není problém ho založit,“ sdělila přítomným pokladnice a pak prozradila i hotovost v pokladně. Ta se rovná částce 8815,50 ko-

Pohárek SČDO

Mnoho názorů, mnoho pohledů.

zahrát a příležitost není - je tu pohárek. Že ne každý si zahraje Cyrana, Hamleta, Johanku z Arku – a další a další? Ale může! Na pohárku ano, chce to jen a jen chuť a odva-

krát jsem na jevišti „bojoval“. Proto jsem tak cítil s těmi „laureáty“, kteří nám včera odpoledne předvedli své role. Byla to radost slyšet text zcela moderní (Vagina monology), ale ta-

Jedni jej od-
mítají, jiní
přehlízejí. A
přece. Je-li
jaká role,
kterou vám
váš soubor
nenabídne,
je-li jaká po-
stava, kte-
rou si chcete

ké z mladých úst slyšet Shakespeara! A že věděli, co říkají.

Moc mě také potěšil věkový
p r ů m ě r

účastníků. Takže jen
ať nám po-
hárek žije a
v z k v ě t á .
Přiznám se,
milí mladí
přátelé, že
jste mě tak
trochu pro-
vokovali,
abych to
po čase za-
se zkusil. Zlomte vaz!

Jiří Hlávka

Některé smysl mají

„V posledních letech se divadla dostávají k přehodnocování způsobu inscenování her Antona Pavloviče Čechova, od lyricko vážného až po grotesku. Rozptýl je skutečně široký, některé pokusy mají smysl, některé jdou zcela mimo,“ otevřel čtvrtetní rozborový seminář předseda poroty František Laurin. Diskutovalo se o představení Divadla nad kinem z Horních Moštěnic, kteří vystoupili s jednoaktovkami Výročí a Medvěd. Režisér připomněl první setkání Čechova s K. S. Stanislavským, slavným režisérem Moskevského uměleckého divadla, jenž se stal nejproslulejším inscenátorem většiny Čechovových her. „Tehdy Stanislavský, ještě mladý, dost samolibý herec, si schválně nechal kabát v hledišti, aby po představení mohl jako první přijímat ovace. Divadlo ale skončilo naprostým krachem, Stanislavský se chtěl vyplížit, narazil však na Čechova, který se ho zeptal – Vy prý hrajete mého Medvěda – Ano. – A pozvete mě? – Ano. – Dobře, ale chci od vás tantiemy, které činí rubl dvacet pět, řekl Čechov.“

„Když se zamyslím nad první aktovkou, kladu si otázku, zda skupina postav na jevišti charakterizuje tu správnou situaci. Protipóly, které tam jsou, najednou nestojí proti so-

bě, ale vedle sebe, jako by na sebe nenarážely a nezpůsobovaly chaos,“ zamyslel se nad první částí inscenace František Laurin a pokračoval. „Tento způsob inscenace nepřináší ten zázrak ironického pohledu na jisté lidi v jisté bance při jistém výročí.“ Děj se podle slov předsedy poroty dostává do dravých vrcholů, které však musí vyplynout z jednání postav, jež na sebe vzájemně stále tlačí.

Na trochu jiném základě je vybudován Medvěd. „Zde se do konfliktu dostává před světem uzavřená vdova, která nemůže zaplatit dluh a proti ní stojí mužský, Medvěd, jenž chce své peníze za každou cenu. Z tohoto vztahu vzniká dramatická situace vyžadující jediné řešení – oba se musí radikálně změnit. A situace se spolu s charaktery postav mění, až nakonec ona na něj míří pistolí, zatímco on jí vyznává lásku,“ analyzuje dějovou linku F. Laurin a dodává že takto vytvořeným obloukem představení získává vyváženost. Smůlou pak režisér nazval ztrátu hercova hlasu, což byl případ představitele Smirnova Slávka Odložila. „Člověk pak věnuje energii jen na to, aby mluvil a dokončil představení, ale nezbývá mu už žádná na společné hraní s partnerkou.“

František Laurin řekl, že Čechov byl mistrem v psaní lidských

společných vlastností, myslím, že jsme nahláďeny na stejnou strunu. A humor, který má Na d'a s Květou, je mi velmi blízký. A protože znám například Květin pohled na muže, úmyslně jsem se jí v

úvodu zeptala na příběh s "malým Arabem" a věděla jsem přesně, jak to bude pokračovat. Tak se stalo, že to, co obvykle bývá na konci takových setkání, tady rozpoutalo neuvěřitelný gejzír historek, nářeků a vtipů o mužích, na muže – prostě téma besedy bylo jasné – EROTIKA.

Teda, já vám povím, to byla nakládačka, abych tak řekla jazykem ne právě vytříbeným. Oči jsem měla vykulené, dámy na jevišti se však rděly velmi působivě a minimálně a beseda plynula velmi přirozeně. Když si vzpomenu na vykonstruovaný pořad z loňského roku, při němž mi bylo v hospůdce nepříjemně, pak letos by mi ten malý prostor a kratší vzdálenost vůbec nevadily. Jen jsem litovala, že nebylo více času, aby se obě herečky zdržely tady na větrném kopci trochu delší čas.

Některé lidi člověk prostě potká a zase se s nimi rozejde. Ale někdy pocítí lítost, že to byt' letmé setkání už končí.

Ale ono možná neskončilo, protože dnes jsem hovořila s Květou a ta mi řekla, že pokud budu chtít, tak jsou tady za rok znovu. Víte, ono těch příběhů je takové množství, že vysoké přehlídky by mohly obě herečky navštívit hned několik let po sobě. Moc jsem si přála, aby poznaly zdejší atmosféru, aby nasákly ten pocit nás všech, že se sem prostě vracet musíme, abychom tu nabitou energii mohli všichni čerpat po celý rok. A já doufám, že i tato beseda přispěla k tomu, aby jste možná pochopili, že naše životy by měl provázet nejen humor, ale i moudrost, která na konci zazněla, z úst nás všech.

(ij, jn)

Erotická bouře v Krakonoši

Nevím, zda jste byli na středeční odpolední besedě nebo ne, ale věřte mi, že to bylo setkání nesmírně milé. Neustále jsme se domlouvaly s Ivou Janálovou, organizátorkou a moderátorkou pořadu, že si sedneme a něco napíšeme. Ale jak se do toho pustit nás stále nenapadalo. Rozhovor jsme dělat nechťely a tak jsme se rozhodly pro takový novotvar - každá psala chvíli své pocity - jedna z jeviště, druhá z hlediště.

Už jsem se ve svém životě setkala s mnoha hereckými osobnostmi, díky své profesi s nimi prožila okamžiky, na které budu vždy s láskou vzpomínat. A tak jsem velmi ráda, že i středeční beseda s Květuškou a Naděnkou zůstane, A DOUFÁM NEJEN PRO MĚ, vzpomínkou laskavou, úsměvnou, ale

především plnou lidské pohody a pohlazení na duši. No, a právě taková setkání já osobně prožívám s oběma vždy, jakmile společně pracujeme třeba na předváděcím mole. Když jsem v samotném začátku besedy řekla, že je pro mě životně důležité setkávat se pouze s pozitivními lidmi a čerpat tak jejich energii, pak věřte, že každé mé setkání s "holkama", byť je jen telefonické, je pro mě velmi příjemné a povznášející.

A tohle bylo z jeviště hodně cítit. Alespoň já jsem byla pocitu přátelské vzájemnosti plná. Musím říci, že mě překvapilo, jak paní Květa reaguje na Naďu - lehce ironicky, ale nesmírně laskavě. A Naďa je prostě sluníčko, jež svým nakažlivým smíchem dostane snad i ty největší morousy. Iva mezi nimi vůbec nepůsobí jako rušivý moderátor,

ale prostě je organickou součástí jednoho celku. Jak se to přihodí, že trojice žen vytvoří tak komparativní hmotu?

Já bych řekla, že u nás tři to byla láska na první pohled. Máme mnoho

charakterů, bravurně lidem rozuměl a měl k nim laskavý vztah. Přesto tvrdil, že o nich neví naprosto nic. A to nejlépe podle F. Laurina charakterizuje výňatek z dopisu Čechova manželce: „Ptáš se, co je život. To je stejné, jako by ses ptala, co je to mrkev. Mrkev je mrkev a nic jiného to není.“

Máša Caltová se vyjádřila k jednomu rysu moštěnického představení. „Začali jste muzikou, která zněla lahodně a najednou se zdeformovala, což byl výborný nápad. Doufala jsem, že tento kontrast si udrží celé vaše představení, protože Čechov nabízí ohromné

kontrasty,“ řekla dramaturgyně plzeňského divadla a uvedla alespoň jeden z kontrastů jako příklad: „Dejme tomu Kuzma, má skvělý pocit, že bude mít spoustu rublů od Šipučina, ale má zároveň i vztek, že ho Šipučin využívá, a proto ho chce zabít.“ Podle ní jsou podobné kontrasty v každé postavě těchto aktovek a jsou ohromně komediální. „Vyzkoušejte si to, komediální prostředek je ve využití kontrastního střihu, ale nesmíte se do tohoto způsobu nutit, ten prostě musí vy-

plynout,“ snažila se naznačit možné cesty Marie Caltové.

Jiří Hraše prohlásil, že okomentuje dvě věci, které ho v inscenaci zaujaly: „Ve Výročí chybí gradace konání postav až do vrcholné srážky, aby pak přišel sbor gratulantů až do totálního rozkladu. V druhé povídce jsem objevil skvělého herce, mistra mimiky. Reagoval ne na věty, ale na jejich půlky i na jednotlivá slova. Ale dochází k podobné

situaci jako v první povídce. I v této se demonstrují stanoviska a pocity, to vše tam je, ale vytrácí se základní myšlenka té

naštanosti, že on nedostal své prachy.“

Saša Gregar konstatoval, že pochopit Čechova je pro nás někdy velmi složité a ještě složitější je dostat do inscenace slzy i smích, které má Čechov, podle Gregarova vyjádření, v jednom pytlíku.

Petr Kolínský začal svou řeč citací z přehlídkové brožury, kde soubor uvedl: „Najít společného jmenovatele obou jednoaktovek je nesnadné, vlastně téměř nemožné,“ přečetl scénograf a řekl, že ale přes

tuto deklarovanou nemožnost spojení je hrají v jeden večer a propojuje je společnou výtvarnou složkou, kterou odlišují pouze detaily. „Už v době, kdy byly tyto hry uváděny na jeviště, se ruské divadlo zbavilo ilustrativní výpravy a nahradilo ji prostorem, v němž se odehrává divadlo zajímavější než jen to pravděpodobné. Vše vyplývá i ze zavedení elektrických světél do divadel, v jejichž záři najednou kulisy získávají daleko kaširovanější vzhled.“

Výtvarník však byl nadšen skvělými kostýmy, které jsou dotažené do nejmenších detailů. Ale vpády rušivých elementů (žen v povídce první a statkáře-medvěda v povídce druhé) do děje, by se mohly ještě více zdůraznit. V prvním případě by tomu mohly pomoci barvy dámských šatů, které by narušily jednotný šedý úřednický svět, ve druhém by vpád medvěda měl narušit ukázněný svět vdovy.

Pak zase chtěl Petr Kolínský nakupovat nábytek, protože židle a pohovka se svíčkami jsou prostě neodolatelné, ale jak sám podotkl, musel už by si ve Vysokém půjčit žebřík. Méně nadšen už byl ze sloupů a krbu. „Kdyby tam ty sloupky nebyly, choval by se větší prostor více jako jeviště. Společně s menší zabydleností by ten černý prázdný prostor zdůrazňoval to drobné lidské pinožení

v monumentální ploše světa,“ rozohnil se Petr Kolínský.

I půdička dnes vyjádřila svůj názor ústy lektora Vladimíra Zajíce velmi jasně: „Hrál jeden soubor, ale my jsme v podstatě viděli dva. V příběhu Výročí byly postavy kreslené zvnějšku, bez emocí, což není právě nejlepší způsob, protože drobná groteska se prostě nekonal. V aktovce Medvěd herci nezklamali, pozoruhodné pro nás bylo vidět, že postavy vědí, co chtějí, ale mají i vnitřní život a my se s nimi vztekáme a radujeme. Velmi však byl pro nás nepochopitelný projev sluhý Luky.“

Režisérka a dramaturgyně Jarmila Švrdlíková řekla, že soubor pracuje s tím, co má a finanční možnosti jsou velmi omezené. A protože má soubor dobrého kamaráda, který jim byl ochoten udělat sloupky s krbem, bylo rozhodnuto. Navíc sloupky chtěli zdůraznit monumentalitu okamžiku. „A přesně to se vám podařilo potlačit,“ žehral Petr Kolínský, „protože jste ten prostor zmenšili.“

První aktovka je podle režisérky hraní si na tenkém ledě. „Báli jsme se, aby se to nezvrtlo ve frašku. Poradte nám, jak na to, my rádi poslechneme,“ ukončila svou obhajobu režisérka Švrdlíková.

Ale František Laurin Moštěnickým laskavě návod na inscenování

v provedení souboru M+M z Hranic u Aše. Po obědě se pak skupina dětí sešla s režisérem Františkem Laurinem ve vile. “Měli jsme společně takovou roztomilou besídku a oni mi kladli spoustu otázek,“ řekl o

setkání režisér. Honza konstatoval, že František Laurin si sice s dětmi povídal, ale nenápadně jim udělal

přednášku na téma historie divadla a herectví.

Ve tři se děti staly účastníky vítání divadelních souborů před divadlem a o půl hodiny později zašly do místního muzea, kde si se zvláštní pečlivostí prohlédly také výstavu OS VOBSKOČÁK. V 16.30 je čekalo Defilé pohárku SČDO, na němž viděli to nejlepší, co z něj vzešlo a tím jejich den na přehlídce ve Vysokém skončil. (jn)

Dodatek k mé recenzi

Čechovových miniatur ze dne 19. října.

Neil Simon nenapsal hru „Hodný pan Čechov“, ale „Hodný pan doktor“, přestože Čechov doktorem byl. Z recenze též vypadlo ocenění pana Slávka Odložila za výjimečnou obětavost, se kterou hrál v indispozici a umožnil tak realizaci představení. Případné čtenáře recenze prosím, aby si laskavě zde připomenuté doplnili.

František Laurin

Pozvánka do Holic

Ve dnech 3. – 5. listopadu se koná v Holicích Národní přehlídka jednoaktových her, memoriál Ladislava Lhoty 2006. Přehlídka je vyhlášována ve spolupráci Svazu českých divadelních ochotníků a Amatérské divadelní asociace.

Do letošního ročníku národní přehlídky se probíjaly:

V pátek 3. 11. od 18. 30 I. blok představení:

Triarius, Česká Třebová: **Mazací hlava,**

Divadlo R.K.N., Kuřim: **Velko-vezír,**

Homotronní neškvor, Velký Osek: **Nežerte Clinta Eastwooda.**

V sobotu 4. 11. od 13.30 II. blok představení:

DS Karel Čapek, Děčín: E.E. Kisch **Nanebevstoupení Tonky Šibenice,**

Divadlo bez střechy, Ostrava: F. Janeček **Dědictví,**

The Spis - Hovězí králíci, Košťany: S. Mrožek **Na širém moři,**

Studio Dagmar, Karlovy Vary: J. Prévert **Roura k rouře pasuje aneb Vzorně svorná rodina**

V sobotu 4. 11. 2006 od 18.30 III. blok představení:

Divadelní studio D3, Karlovy Vary: A. Přidal **Pěnkava s loutnou,**

DS Čtyřlístek - ING. Kolektiv,

Frýdek-Místek: **Věrní zůstaneme aneb kapitoly z odboje domácího,**

Amadis, Brno: F. Veber **Blbec k večeri.**

Pořadatelem národní přehlídky Jednoaktovka je Kulturní dům města Holic, Holubova 768 Holice v Čechách a na této adrese se také všechna představení odehrají.

-Vy-

KDP dětem

Honza Hejral ml. společně s Lenkou Richterovou pořádali opět letos kurz pro děti, které dorazily včera v devět hodin ráno. Pro-

hlédly si divadlo a přišly na rozborový seminář středečního představení, čímž velmi potěšily předsedu poroty Františka Laurina.

Dalším bodem jejich programu byla Vodnická pohádka

odepřel. „Nemohu vám říct jak, protože nejsem u toho představení. Nemůžeme dávat rady, které jsou nepřenositelné.“

(jn)

Raději ho oběhneme

„Včera se ukázalo, že žádný divadelník se nemůže nechat ničím překvapit,“ komentoval středeční výpadek proudu Vlastík Ondráček při loučení s divadelníky z Horní Moštěnice.

Svatka zalitovala, že když už se konečně ukázalo, jak by technika divadla Krakonoš byla schopná zabezpečit průběh představení sama, zkazila jí to obnovená dodávka elektřiny. „Uznejte aspoň, že naše technika vypadala jako pohotovostní četa,“ zaprosila Svatka Hejralová, předala knihu a rozloučila

se za přípravný výbor.

Jan Vaverka menší se nejprve ujistil, jaký je správný tvar názvu Horní Moštěnice a pak teprve se začal loučit. Když Jaroslav Vyčichlo (SČDO) předával kazetu se záznamem představení, zadoufal, že snad na ní není zachyceno celých pětadvaceti minut tmy.

Hostes Kuba řekl, že spolu se

souborem nic moc hrozného neprožili. Krom toho, že opět přesný počet nezná, ví jistě, že sluníčko ve

Vysokém nechají, neb si odvezli pouze klíče od Větrova a to prý jim stačí. Moštěničtí prohlásili, že letos ten kostel raději třikrát oběhnou, protože minule ho objeli a vrátili se až za deset let.

(jn)

Pro bezchybný chod přehlídky je třeba kromě spousty ochotných rukou nezbytná podpora finanční. V průběhu přehlídky, při její přípravě a při vypořádání proteče rozpočtem přehlídky přes půl milionu korun českých. Tok peněz v tisících Kč je ve zkratce uveden na následujícím přehledu.

Vstupné
220

Reklamy
20

Příspěvky státních
a samosprávných
organizací 177

Partneři
99

Různé
20

Pobyt souborů 135

Věcné náklady 103

Odměny 70

Propagace 50

Hudba 43

Dokumentace 33

Cestovné 30

Poplatky 15

Doprava souborů 24

Různé 16

Materiál 15

Ceny a upomínkové
předměty 2

Příjmy celkem 536tis.Kč Výdaje celkem 536tis.Kč